

Duminica a 9-a după Rusalii (Umblarea pe mare, potolirea furtunii)

- **Apostolul** citit ne îndeamnă să luăm seama la o lege fundamentală a lumii în general și a Bisericii în special: izvorul și temelia a toate este Dumnezeu, iar noi căutăm să lucrăm împreună cu El, cu grijă la ce și cum zidim, ca să ne situăm mereu în direcția suflării Duhului Sfânt, în sensul curentului apei celei vii a harului.
- În primul rând facem acest lucru cu multă râvnă, din toată inima, astfel încât ființa noastră să se sfințească făcând neconținut acest efort și să ne aflăm vrednici de bucurie și slavă în ziua Domnului.
- În al doilea rând, adăugăm și înțelepciune, trezvie, ca și roadele osteneții noastre să fie bune după standardul lui Dumnezeu, înmulțindu-se până la ziua judecării, când vom afla și mai multă plată și bucurie.
- Chiar dacă facem lucruri mai puțin bune din neștiință, sau râvnă nesocotită, Sf. Pavel spune că inima bună și efortul ne rămâne, restul se pierde în focul judecării.
- De multe ori vedem oameni făcând binele după socoteala lor, fără să accepte sfaturi, îndreptare, sau să urmărească prioritățile și folosul acolo unde fac bine, și asta nu neapărat din mândrie. Uneori se avântă în lucrări pentru care nu sunt pregătiți, sau fac un mare bine unde nu trebuie, și se miră cât de greu a fost, și cât de puțin har au primit.
- Se cuvine, așadar, să sporim nu doar în puterea harului, ci și în înțelepciunea dintr-însul, primind sfat de la cei cu mai multă experiență duhovnicească.
- La final, Apostolul ne cinstește cu denumirea de temple ale lui Dumnezeu și de locuință a Duhului Sfânt, asigurându-ne

de purtarea Lui de grijă ca noi să rezistăm și să sporim în viață.

- **Sf. Evanghelie** ne dezvăluie puterea credinței asupra naturii și pericolul necredinței în căderile noastre.
- "Toate sunt cu putință celui ce crede", ne adeverește Mântuitorul Iisus Hristos. Adevărata credință ne ferește de asemenea și de false credințe, astfel încât nu ne apucăm de lucruri neplăcute lui Dumnezeu, plângându-ne apoi că nu am putut îndeplini ce am început, neprimind ajutor de la Domnul.
- Credința este un început, un avans, o microîmpărăție a lui Dumnezeu. La baza ei stă o încredințare neclintită, la care am ajuns prin săvârșirea continuă a binelui și cercetarea lucrării lui Dumnezeu în lume și în ce facem noi înșine. Acestea două ne-au agonisit adevărata știință, cunoștință, pricepere, discernământ și înțelepciune, pe care s-a întemeiat neclintită credința.
- Abia această credință poate toate și dorește toate cele de folos, are îndrăzneală la rugăciune și săvârșește la timpul lor cele voite de Dumnezeu, spre folosul credinciosului și a celor din jur. Sf. Petru nu avea încă această credință, abia după Înviere și Pogorârea Sf. Duh a dobândit-o.
- Cu Mântuitorul în corabia Bisericii, furtunile întunericii acestui veac se potolesc, iar noi avem datoria să recunoaștem lucrările Lui și să mulțumim.
- **Luni, 30 iulie, Sf. Sfințit Mc. Valentin**, cel mai cunoscut sfânt cu acest nume.
- **Miercuri, 1 august, intrăm în postul Sf. Marii**. Urmăriți programul nostru de Spovedanie și căutați să postiți și să vă mărturisiți la duhovnicul dumneavoastră.